

SUPERIORE GENERALE
DELLA CONGREGAZIONE DEI CHIERICI MARIANI
DELL'IMMACOLATA CONCEZIONE DELLA B. V. M.

VIA CORSICA, 1 – 00198 ROMA, ITALIA
Tel. (00-39) 06-853-703-1; Fax (00-39) 06-853-703-22
e-mail: generale@mariani.it www.padrimariani.org

LIST OKÓLNY PO KAPITULE GENERALNEJ 2023 ROKU

Rzym, dnia 29 czerwca 2023 r.
w Uroczystość św. Apostołów Piotra i Pawła
Prot. n. 149/2023

Drodzy Współbracia!

Z wielką radością kieruję ten pierwszy list okólny do Zgromadzenia po moim wyborze na nowego Przełożonego Generalnego przez Kapitułę Generalną 2023 roku. Kapituła ta miała miejsce podczas obchodów Jubileuszu 350-lecia powstania naszego Zgromadzenia. Kapituła Generalna sprzed sześciu laty była kapitułą historyczną, ponieważ dokonała szeregu ważnych zmian w naszych Konstytucjach i Dyrektorium, mających na celu jaśniejsze wyrażenie naszego charyzmatu i duchowości. Podczas ostatniej Kapituły celebrowanej w czasie Jubileuszu nie dokonaliśmy aż tylu zmian. Te, które zostały dokonane, głównie dotyczące formacji, struktury i zarządu, kontynuowały dzieło ostatniej Kapituły. Jednakże, podczas tej Kapituły zapadły pewne decyzje historyczne dotyczące naszego patrymonium oraz naszej duchowości i tożsamości w kwestii białego habitu. W niniejszym liście okólnym chciałbym przedstawić pewne refleksje na temat Kapituły Generalnej 2023, a następnie omówić decyzje przez nią podjęte. Wyjaśnię, co zdecydowano, jak doszło do podjęcia tych decyzji oraz jak zostaną one wdrożone.

Refleksje na temat Kapituły Generalnej 2023

Warto tu przypomnieć, co mówią nasze Konstytucje o władzy Kapituły Generalnej: przełożeni i kapituły posiadają „kościelną władzę rządzenia w zakresie zarówno zewnętrznym, jak i wewnętrznym” (K 234). „Najwyższą i bezpośrednią władzę w całym Zgromadzeniu w sposób zwykły sprawuje przełożony generalny z pomocą swej rady, a w sposób nadzwyczajny - kapituła generalna.” (K 235). Tak więc przez dwa tygodnie trwania obrad Kapituły w lutym, sprawowała ona „najwyższą i bezpośrednią władzę w całym Zgromadzeniu”. Kapitułę Generalną poprzedził proces wyboru delegatów reprezentujących prowincje i wikariaty generalne. Delegaci ci, wraz z członkami Kapituły z urzędu, sprawowali władzę poprzez decyzje podejmowane przez Kapitułę. W swoim liście okólnym z 8 grudnia 2008 roku Ojciec Generali Andrzej Pakuła MIC podjął refleksję nad decyzjami Kapituły: „Jakkolwiek decyzja, przyjęta zgodnie z naszymi ustawami i następnie zatwierdzona przez Ojca Świętego jest zawsze wyrazem woli Bożej i działania Bożej Opatrzności... Oczywiście, zdarza się, że decyzje mogą nie być zgodne z naszymi oczekiwaniami, wyobrażeniami czy emocjami, ale jeśli decyduje o nich Stolica Apostolska, ostatecznie uznajemy je za działania Opatrzności Bożej”. Dnia 6 czerwca 2023 roku otrzymaliśmy od Stolicy Apostolskiej dekret zatwierdzający

zmiany dokonane w Konstytucjach podczas Kapituły. Obecnie na mnie jako Przełożonym Generalnym wraz z moją Radą Generalną, spoczywa obowiązek wykonania decyzji Kapituły Generalnej.

Uczestnictwo w Kapitulce 2023 było wielkim błogosławieństwem. Na początku mieliśmy okazję dokonać aktu zawierzenia Zgromadzenia naszej Niepokalanej Matce i Patronce. Uczyniliśmy to pod koniec Mszy św. celebrowanej w Bazylice Matki Bożej Większej przez kardynała Stanisława Ryłko. Całe Zgromadzenie powtórzy ten akt zawierzenia Zgromadzenia oraz jego poszczególnych członków Matce Bożej Niepokalanej 8 grudnia bieżącego roku, na koniec naszych obchodów jubileuszowych.

Podczas homilii wygłoszonej podczas tej Mszy św., J. Em. kardynał Stanisław Ryłko określił nasz jubileusz jako specjalny *Kairos*, czas łask jubileuszowych. Stwierdził, że wszystko - niczym w ziarnie - można znaleźć w akcie *Oblatio* naszego Założyciela. „Oto tajemnica niezwyklej mocy charyzmatu założycielskiego Waszego Zgromadzenia. Charyzmat założycielski Zgromadzenia to kopalnia bez dna, która kryje w sobie wielkie bogactwo łask i natchnień Ducha Świętego, które każde pokolenie członków Zgromadzenia musi ciągle na nowo odkrywać. Charyzmaty zachowują niezwyklej dynamizm i potencjał duchowy zdolny odradzać się w sytuacjach, w których po ludzku wydawało się, że to już koniec. Doświadczyło tej mocy Wasze Zgromadzenie, gdy odrodziło się za przyczyną błogosławionego Jerzego Matulewicz”. Następnie powiedział, że charyzmat naszego Zgromadzenia jest duchowym kapitałem, którego musimy pieczołowicie strzec. Czynimy to żyjąc nim na co dzień. Słowa kardynała Ryłko poruszyły mnie głęboko. Powinniśmy rozważać nasz charyzmat, aby wciąż odkrywać jego nowość i moc oraz przyjąć dar jego odradzania się w kolejnych pokoleniach.

Pod koniec Kapituły mieliśmy niezwykle przyjazne i inspirujące spotkanie z papieżem Franciszkiem. Zachęcił nas on do naśladowania przykładu św. Stanisława Papczyńskiego, który „wytyczył dla Waszego Zgromadzenia linie duchowości i działania, które dobrze wcielają się w konkretną historię mężczyzn i kobiet jego czasów. Jest rzeczą ważną, abyście «przejęli pałeczkę», nadal twórczo odpowiadając na wyzwania, jakie stawia przed nami nasza epoka”. Przypomniat nam również o naszym odrodzeniu i roli bł. Jerzego: „Potrafił on ożywić wspólnotę, aktualizując jej Konstytucje i promując jej działalność bez lęku, nawet do tego stopnia, że musiał działać w ukryciu i narażać się na aresztowanie, nie rezygnując nigdy z promowania miłości i jedności wśród zakonników i wiernych”.

Zarówno kardynał Ryłko jak i papież Franciszek mówili do nas o odrodzeniu. Módlmy się o tę łaskę, aby nieustannie trwało ono w naszych sercach. Niewykluczone, że podczas Kapituły odkryliśmy na nowo niektóre z ukrytych w charyzmacie założycielskim łask i natchnień Ducha Świętego.

Co zdecydowano ?

Kapituła Generalna 2023 zatwierdziła piękne **Przesłanie Jubileuszowe** zatytułowane ***Abyśmy byli święci i nieskalani (Ef 1,4)***. Chciałbym podziękować

Komisji Jubileuszowej za trud przygotowania propozycji tego przestania, jak również planu Jubileuszu. Wiemy, że nie mogliśmy przeżyć tego Jubileuszu tak, jak to zaplanowaliśmy. Z pewnością jednak wydał on i wciąż będzie wydawał owoce w naszym życiu. Gorąco zachęcam was do refleksji nad tym przestaniem. Zaczynamy rozumieć dar Mariańskiej Szkoły Duchowości Niepokalanego Poczęcia N.M.P. Należy ciągle rozważać znaczenie tego daru Bożego dla nas. Jubileusz wzywa nas do wierności w służbie Chrystusowi i Kościołowi. Pandemia oraz wydarzenia kilku ostatnich lat odsłoniły wyraźniej duchową batalię, którą zawsze wytacza świat, gdy dążymy do świętości. Głoszenie Ewangelii Jezusa Chrystusa światu jest dziś większym wyzwaniem niż kiedykolwiek przedtem. Tajemnica Niepokalanego Poczęcia N.M.P. może wskazać nam drogę.

Obok pewnych zmian w Konstytucjach i Dyrektorium Kapituła zatwierdziła dekryty dotyczące formacji oraz wydała zalecenia odnośnie Konwentu Generalnego dotyczącego duszpasterstwa powołań oraz rekolekcji na temat naszego charyzmatu.

Zmieniony został **punkt 17 Konstytucji** dotyczący stroju współbraci. Nowa wersja mówi o białym habicie, który nosił nasz Założyciel, pragnąc w ten sposób, pod natchnieniem Ducha Świętego, uczcić Niepokalane Poczęcie NMP. Obecnie biały habit został nazwany uroczystym strojem współbraci. Pozostaje praktycznie niezmienną reszta punktu dotycząca zwyczajnego stroju duchownych i braci zakonnych. Mogą oni nosić strój kościelny zgodnie z przepisami prawa, a ich ubranie powinno się odznaczać prostotą i skromnością.

Zmieniony został również **punkt 8 Dyrektorium**. Dawny tytuł, **Ochrona Patrymonium**, został zmieniony na **Zasady noszenia stroju uroczystego**. Pierwsze zdanie pozostaje w dotychczasowym brzmieniu. Mówi ono, że biały habit, który nosił nasz św. Ojciec Założyciel na cześć Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny należy do niezbywalnego patrymonium duchowego naszego Zgromadzenia. Następnie punkt ten stanowi, że współbracia będą otrzymywali ten uroczysty strój przy ślubach wieczystych. Jest on określony jako prosta biała sutanna z pasem. Rada Generalna zatwierdzi wzór habitu, sposób jego otrzymywania oraz czas, kiedy będzie on wręczany w poszczególnych jurysdykcjach. Być może niektóre jurysdykcje będą wołały, aby habit wręczano w innym czasie niż przy ślubach wieczystych. Współbracia są zachęceni, aby nosić go przynajmniej w osiem wymienionych dni, będących ważnymi rocznicami dla Zgromadzenia.

Kapituła zatwierdziła również deklarację dotyczącą białego habitu, która zostanie wydrukowana wraz z Uchwałami Kapituły. Ukazuje ona kontekst tych decyzji Kapituły - Jubileusz 350-lecia oraz niektóre fakty historyczne. Wyjaśnia następnie implikacje tych decyzji oraz to, jak zostaną one wcielone w życie.

Jak doszło do podjęcia tych decyzji przez Kapitułę ?

Na portalu padrimariani.org zamieszczone są różnorodne materiały na temat historii białego habitu w naszym Zgromadzeniu. Mówiąc krótko, po przywdzianiu habitu przez Ojca Założyciela w roku 1671 był on noszony przez wszystkich

wstępujących do Zgromadzenia, aż do roku 1909 - czyli przez 238 lat. Dla naszego świętego Założyciela był on symbolem Niepokalanego Poczęcia oraz podstawowym wyznacznikiem naszej tożsamości. Błogosławiony Jerzy wraz z dwoma innymi kandydatami pragnął przywdziać ów habit i wstąpić do Zgromadzenia. Ponieważ jednak nie pozwoliły na to władze państwowe, był zmuszony wstąpić do niego potajemnie (*Prośba ks. Jerzego Matulewicza do Generała Wincentego Sękowskiego o przyjęcie do Zakonu wraz z przyjaciółmi*, Sankt Petersburg, 8/9 września 1908 r.). Ze względu na prześladowania zakonów w tym czasie, papież św. Pius X mocno popierał bezhabitowe wspólnoty zakonne. Na niemal każdej Kapitule Generalnej, poczynając od roku 1924, dyskutowano o możliwości powrotu do habitu. Za swego życia bł. Jerzy uważał powrót do habitu za niezasadny. Napisał jednak kiedyś, że powinniśmy mieć tylko jeden cel, a mianowicie odnowienie wszystkiego w Chrystusie. „W tym celu mamy się posługiwać wszystkimi uczciwymi środkami: strojem kapłanów lub jeżeli byłoby lepiej - habitem zakonnym, a jeżeli byłoby stosowniej - odzieniem świeckim” (*Dzienniki*, 27 października 1910 r.). Obecnie Stolica Apostolska stoi na stanowisku, że świat potrzebuje świadectwa zakonników o ich konsekracji. Święty Jan Paweł II w *Vita Consecrata* 25 gorąco zaleca, aby zakonnicy nosili właściwy sobie habit. Błogosławiony Jerzy zachęcał nas przed stu laty do podążania za duchem czasów. Staraliśmy się to robić podczas Kapituły Generalnej.

Były Przełożony Generalny, ks. Andrzej Pakuła MIC, na jednej z sesji plenarnych Kapituły Generalnej powiedział, że odczuwał wewnętrzny przymus rozstrzygnięcia kwestii habitu podczas swojej kadencji. Modlił się w tej sprawie i to uporczywe przynaglenie wciąż go nie opuszczało. Dlatego dwukrotnie konsultował ze Stolicą Apostolską, w tym z Prefektem Dykasterii, kard. João Bráz de Aviz tę samą propozycję, która została przyjęta bez żadnych zmian przez Kapitułę Generalną i ostatecznie zaaprobowana przez Stolicę Apostolską. Konsultowani eksperci Dykasterii ds. Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego powiedzieli wręcz, że byliby zaskoczeni, gdyby taka propozycja nie została przyjęta przez Kapitułę. Zarekomendowali zarazem wręczanie habitu przy ślubach wieczystych, jako znak naszego przyjęcia na zawsze całości charyzmatu i patrymonium naszego Zgromadzenia.

Uzasadnienie przedstawione członkom Kapituły podkreślało również, że przyjęcie propozycji będzie miało funkcję formacyjną, a także uciszy podnoszące się wewnątrz i na zewnątrz Zgromadzenia głosy kwestionujące ciągłość Zgromadzenia przez 350 lat. Zmiana ta więc jeszcze głębiej wyraża tożsamość Zgromadzenia.

Jak to zostanie wdrożone ?

Członkowie kapituły przegłosowali przywrócenie możliwości noszenia białego habitu, według zapisów Konstytucji i Dyrektorium przyjętych podczas Kapituły. Ponieważ Stolica Apostolska zaaprobowwała zmiany w naszych Konstytucjach, możemy sądzić, że Bóg posłużył się Kapitułą Generalną i jej władzą, aby łagodnie poprowadzić nasze Zgromadzenie w nowym kierunku. Deklaracja zatwierdzona przez Kapitułę nazywa biały habit zewnętrznym znakiem naszej konsekracji

zakonnej i naszego charyzmatu, którego istotą jest tajemnica Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Biały habit jest obecnie uroczystym strojem współbraci, którzy mogą go nosić według własnego rozeznania. Zachęca się do noszenia go w ważne dla naszego Zgromadzenia dni. Nikt jednak nie musi nosić habitu. Księża i bracia zakonni, którzy sobie tego życzą, mogą w dalszym ciągu nosić strój kościelny. Przy składaniu ślubów wieczystych współbracia będą otrzymywać biały habit, chyba, że dana jurysdykcja ustali inaczej (Prowincjałowie i Przełożeni Wikariatów mogą zwrócić się z prośbą do Przełożonego Generalnego i jego Rady, jeśli pragną wręczać habit przy innej okazji). Po przyjęciu habitu może on być noszony lub też nie, według osobistego rozeznania przyjmującego. Współbracia, którzy złożyli już śluby wieczyste, będą mogli - jeśli takie będzie ich życzenie - zacząć nosić biały habit po promulgowaniu Konstytucji i Dyrektorium.

Rada Generalna wyda dekret odnośnie wzoru habitu. Następnie poszczególne jurysdykcje będą mogły sporządzić habity według podanego wzoru. Potrzebujemy jeszcze aprobaty Stolicy Apostolskiej dla naszego *Ordo Professionis*. Dodamy do naszego Rytuału obrzęd błogosławienia i wręczania habitu podczas ślubów wieczystych. Zostanie też rozesłane ogłoszenie wiernym naszych mariańskich parafii wyjaśniające zaistniałe zmiany. Proboszczowie będą mogli skorzystać z niego lub też nie, według własnego uznania.

Zakończenie

Jest zrozumiałym, że temat ten wywołuje silne emocje u wielu członków Zgromadzenia. Muszę powiedzieć, że uczestnictwo w tej Kapitułe było niezwykle interesujące. Nie była to bynajmniej sala pełna fanatyków pragnących narzucić swoją wolę Zgromadzeniu, lecz grupa delegatów i członków z urzędu, gotowych otwierać się na pełen szacunek dialog ze sobą nawzajem i szczerze szukających woli Bożej w Czasie Jubileuszowym. Czego pragnie od nas Chrystus? Czego pragnie od nas nasz święty Ojciec Założyciel? Co powiedziałby o tej decyzji bł. Jerzy? Kapituła podjęła decyzję w roku 2023, w ostatnim roku Jubileuszu. Jej skutki będą dotyczyły naszego życia. Musimy jednak również pamiętać, że Zgromadzenie istnieje od 350 lat. Być może Chrystus zainspirował takie decyzje, ponieważ ma wobec nas plany sięgające daleko w przyszłość, do krajów, w których jeszcze nie pracujemy. Zmienia się geografia naszego Zgromadzenia. Ewidentnym tego znakiem był skład wybranych delegatów na Kapitułę oraz reprezentowane przez nich nowe jurysdykcje. Po raz pierwszy w historii mieliśmy rodzimych delegatów z Rwandy i Kamerunu, a także delegatów reprezentujących Wietnam i Indie! Bądźmy więc cierpliwi wobec siebie i pozwólmy, by realizował się plan Boga.

W czasach zmian i przekształceń trudno oczekiwać natychmiastowej jedności. Szanujmy więc siebie nawzajem oraz wybory poszczególnych zakonników. Pan wzywa każdego z nas na niepowtarzalną drogę do świętości. Uszanujmy również ostatnie sto lat naszej historii i tych wszystkich, którzy wstąpili do wspólnoty w czasach, gdy nie używała ona habitu zakonnego. Nie osądzajmy siebie nawzajem i nie dopuśćmy, by powstały między nami podziały. Błogosławiony Jerzy chciał, abyśmy nosili strój, który pomoże nam najskuteczniej głosić Jezusa Chrystusa i

odnawiać świat w Chrystusie! Proszę o modlitwę w intencji jego kanonizacji. Obecnie gromadzona jest i weryfikowana dokumentacja dotycząca domniemanego cudu za jego wstawiennictwem.

Niech Niepokalane Poczucie Maryi Dziewicy będzie nam zbawieniem i obroną. Niech wstawiennictwo naszego Założyciela, św. Stanisława, bł. Jerzego, naszego Odnowiciela oraz bł. Męczenników Antoniego i Jerzego prowadzi nas wszystkich do większej jedności, do świętości życia i do owocnego apostołatu. Prośmy Pana żniwa, aby zesał nam więcej robotników! Winnica Pańska jest w potrzebie! Zapewniam o modlitwie za każdego z Was!

Szczerze oddany w Chrystusie,

ks. Joseph G. Roesch MIC
Przełożony Generalny